

Ünnepi közgyűlés

A PTE Pollack Mihály Műszaki Kara nagy előadótermében pontosan fél tíz-kor *Palka Réka* narrátor köszöntötte az Országos Erdészeti Egyesület elnökségét, a kiemelt vendégeket, a megjelenetteket.

Külön köszöntötte *dr. Pethő Józsefet*, az OEE leköszönő elnökét, *Zambó Pétert*, az OEE új elnökét, *dr. Hargítai Jánost*, a Baranya megyei Közgyűlés elnökét, *Nagy András*t, a MNV Zrt. vezérigazgató-helyettesét, az Erdélyből és Horvátországból megjelenteket.

Az Egyesület zászlóinak bevonulása, majd a Himnusz elhangzása után *Nyitrai Marianna* népdalokat énekelt. Ezután *dr. Pethő József* leköszönő elnök megnyitotta az ünnepi közgyűlést, és felkérte *Káldy József* vezérigazgatót, hogy köszöntse a jelenlévőket.

„Tisztelt Ünnepi Küldöttközgyűlés!

Tisztelt Elnök Urak!

Kedves Erdész Barátaim!

Kedves Nézők az országban és a világban!

Barátsággal köszöntöm Önöket, köszöntelek Benneteket.

Hál' Istennek nem sokat aludtunk, sokáig tartott a baráti találkozó.

Ez azt is jelentheti, hogy jól éreztétek magatokat, és ha ez így van, akkor annak én nagyon örülök.

Itt ebben az ünnepi pillanatban szeretném megköszönni valamennyi, a rendezésben közreműködő kollégám segítségét, kiemelten is Vassné Papp Viktória, Lázár Andrea és Horváth Péter

főszervezői csapat átgondolt, szép munkáját, a szakmai programokat lebonyolító vezető társaimnak: Váradi József Helyi Csoport elnöknek Hohn Miklósnak, Ripszám Istvánnak, Molnár Tamásnak, Palka Rékának, Adorján Ritának, dr. Papp Tivadarnak és Németh Szilveszternek az elegáns és baráti lebonyolítást. Reményeim szerint sokatoknak maradandó, kedves emléket jelent a pécsi együttlét.

És még valakinek, dr. Ráczné dr. Schneider Ildikónak, aki a 8 béten keresztül nyitva tartó 4 kiállítás forgatókönyvét összeállította és kivitelezte, a tőle megszokott magas színvonalon és nagy hozzáértéssel. Köszönjük Ildikó.

Ez egy történelmi pillanat mivel a közgyűlések történetében még ilyen élő közvetítés nem volt. Aki ezt lehetővé tette, Hirmann Antal kollégám, aki egyben az egyesületünk informatikai szakosztályának elnöke is. Köszönöm Tóni!

Nagyon örülök és nagy megtiszteltetés számunkra, a mecseki erdészek számára ez a nagyszámú érdeklődés, amit a 141. vándorgyűlés iránt tanúsítottatok, ami megnyilvánult Társaságunk felé.

A rendező munkatársaimmal együtt 780 erdész ünnepelt, volt részese programjainknak.

Én azt gondolom, hogy a jelenlévők jól ismerik múltunkat és jelenünket, jól ismerik adottságainkat, tudják szakmai elkötelezettségünket, számon tartják örömeinket, tudják gyengeségeinket.

Ami számomra fontos az a találkozás. A találkozás öröme, tartalma, a beszélgetések íze az a gondolatcsere, ami befolyásol, elgondolkodtat, megerősít vagy éppen megváltoztat.

A találkozás az ünnep. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Az ünnep legtöbbször az összetartozás érzését adja. Az összetartozás sokunk számára az egy irányba baladást is jelenti. Ez Egyesületi életünk egyik sarokköve, tartó pillére.

Visszont szomorú az a tény, hogy az évek sokasága alatt nem tudtunk valós képet közvetíteni a társadalom felé szeretett szakmánkról. A közvélemény az erdészt ma is a „favágóval”, a természeti környezet pusztítójával azonosítja. Ha felteszem azt a kérdést megtettünk-e mindent, megteszünk-e mindent, hogy visszafordíthatatlannal egy pozitív kép legyen a társadalom számára rólunk akkor a válaszom: nem! Ez engem arra

sarkall, hogy a kommunikációs lehetőségek gazdag tárbázának kibasználásával dolgozzunk együtt. Ennek megváltoztatására valós összefogásra van szükség.

Szükség van arra, hogy végre belásuk és elismerjük, hogy ez egy szakma. Aminek kiváló képviselői vannak szerte az országban, sőt többen közülük ma is segítik a helyi kommunikációs munkánkat. Igen ám, csak véleményem szerint ezek a sejték nem érnek össze.

Nincs egységes, országos irányítás. Nincs egy arc, egy szóvivő, akibe kapcsolni lehetne az erdészt, aki remek, sokak számára elismerést kiváltó munkát végez. Pedig programok sokasága sorakozik, elvégzett munkák garmadája igazolja az erdész társadalomért végzett kimagasló munkáját. Nem sorolom tovább, tudjátok a folytatást.

És mégis mintba egyhelyben állnánk.

Ezért ennek megváltoztatására kérem az MNV Zrt. vezetőit, kérem az egyesület új vezetését.

Összefoglalva: egységes, egy kézből irányított erdészeti kommunikáció kell!

Kedves Erdész Barátaim!

Az elmúlt napokban megválasztásra került Egyesületünk új vezetése. Látna a névsort, ismerve a személyek felkészültségét, én úgy gondolom, hogy egy nagyon erős elnökség kezdbeti munkáját. Gratulálok valamennyiüknek! Szeretném, ha az Elnökség csapatként élne és kívánom, hogy eredményesen munkálkodjon, szolgáljon és tegyen meg mindent az erdészek munkájának elismertetésére.

Rendezőként engedjétek meg, hogy a leköszönő elnökségnek tagságunk nevében megköszönjem a munkát. Köszönjük!”

Nagy András, az MNV Zrt. vezérigazgató-helyettese üdvözölte a közgyűlést, méltatta az erdészek munkáját, majd dr. Hargítai János, a Baranya megyei Közgyűlés elnöke köszöntötte a résztvevőket, és röviden összefoglalta a Mecseki Erdészeti Zrt. megyében kifejtett szakmai, közjóléti, valamint kulturális és a sportéletben kifejtett támogató tevékenységét.

Ormos Balázs főtitkár elhunyt tagtársainkról emlékezett.

„Hagyománnyá vált Vándorgyűléseinken, hogy megemlékezünk azokról a tagtársainkról, kollégáinkról, akik már nem lehetnek közöttünk.

Eddigi emlékezéseink során csak a jelenlegi határainkon belül gondolkodtunk. Most, kibaszálva a világhálón való élő közvetítés lehetőségét, adódott

a lehetőség, hogy emlékezzünk meg határainkon kívül élt kollégáinkról is.

A magyar erdészek otthona a Kárpát-medence, melynek erdeit Bedő Albert vette számba és készített térképet róluk. A medence közepén áll egykori Székbá-zunk, mely a magyar erdészek összetartozásának jelképe és újbóli birtokbavételéről soba nem mondatunk le. Hogyan mehetnénk egyébként kiváló elődeink sírjaiboz büntudattal emlékezni?

Elődeinket a sors vibara az egész földkerekségen szórta szét. Rájuk is emlékezzünk, bárhol is vannak vagy éltek a földgolyónkon. Gondolataink különösen Vancouverben járnak, ahol a Soproni Alumni tagjai őrzik a selmeci – soproni erdészeti tudomány, gyakorlat eredményeit, a selmeci hagyományokat és magyarságukat.

Kérem, felállva tisztelettel hajtsunk fejt elődeink elbivatottsága és emléke előtt, az erdészbiimuisszal és ősi bányász szokás szerint a klopacska hangjával.

Beély Miklós erdőmérnök
Bencsics János erdész
Boros Ottó erdésztechnikus
Dr. Borsos Zoltán Kaán Károly-díjas erdőmérnök

Csányi Elek erdőmérnök
Czuppon Károly erdőmérnök
Fábián József erdésztechnikus
Dr. Hajdú István erdőmérnök
Harkai Lajos erdőmérnök
Henye István erdész
Jankovics László erdésztechnikus
Dr. Jubász Miklós erdőmérnök
Kabalyuk Mibály erdész
Dr. b. c. dr. Kató Ferenc erdőmérnök
Kiss Kálmán erdésztechnikus
Kiss László erdész
Kovács Gyuláné, Erzsike könyvelő
Liczkó Zoltán erdőmérnök
Lyubomir Dimitri erdőmérnök
Dr. Madas László OEE Tiszteletbeli Tagja, Bedő Albert-díjas erdőmérnök
Mester Lajos
Molnár István erdésztechnikus
Németh László erdőmérnök
Orosz Iván erdőmérnök
Dr. Sassi István
Sáfrány Géza erdésztechnikus
Sántba Mibály Árpád erdőmérnök
Id. Serleg József
Ifj. Serleg József
Simon János erdésztechnikus
Szabó Béla erdőmérnök
Szabó Ferenc erdőmérnök
Szász Antalné erdésztechnikus
Szász György erdőmérnök
Szigony János
Szilágyi József Bedő Albert-díjas erdőmérnök

Id. Tarjányi István erdésztechnikus
Tarr József erdésztechnikus
Tóth Miklós erdésztechnikus
Túri Ferenc
Veszprémi Géza Bedő Albert-díjas erdésztechnikus”

Ezután Haraszti Gyula, az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottságának elnöke tartotta meg előadását.

„Tisztelettel köszöntöm Önöket az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottsága képviseletében!

Köszönöm a Szervezőknek és az Elnökségnek a lehetőséget, hogy a mecseki erdészek vendégszeretetét élvezve, Európa Kulturális Fővárosában, a Vándorgyűlésen szólhatok az Erdészeti Lapok szerepéről. Köszönöm azt is, hogy szerkesztőbizottsági elnökként megkaptam a bizalmat munkám folytatásához!

2009. Kazinczy Ferenc születésének 250. évfordulója, a magyar nyelv éve volt.

Az idei év Wagner Károly emlékére, születésének 180. évfordulója. Ő az Egyesület magyarrá válásának kezdeményezője, a magyar erdészeti szaknyelv atyja, az Erdészeti Lapok egyik elindítója.

Az emlékévét meghirdető dr. Pethő József szavaival:

„Wagner úgy gondolta, hogy a világ egyik legszebb, legplasztikusabb és legidőtállóbb nyelvén, magyarul kell – a német nyelv helyett – a magyar erdészeten is megszólalni... hogy megteremtődjék szakirodalmunk alapja, az Erdészeti Lapok kiadásával pedig kieljesedjék mindezek gyakorlata, mely... lapunk folyamatos megjelenéséhez, napjainkra a világhálóra való felkerüléséhez vezetett.”

Szokmánk attól vált eggyé és nagygyá, hogy a saját nyelvét megteremtette.

Ugyanúgy, ahogy a magyar nyelv meghatározó szerepet játszott a Nemzet fennmaradásában.

A magyar erdészeti szaknyelvet és szakismeretet fejlesztő, továbbörökítő Erdészeti Lapok az erdész önazonosság egyik biztosítéka, az „egyek vagyunk” öntudat és az Egyesület megerősítője. Tegyük érte közösen, hogy megmaradjon!

A világ nyelvészei a magyart a legfejlettebb, legsokoldalúbb nyelvek egyikeként tartják.

Alig néhány nyelv tud olyan teljeségre törekvő, egyben lényegre törő lenni, mint a magyar. Egyedülálló kifejezéstára mellett dallamos, ritmikus - kivételesen alkalmas az időmértékes verselésre is – tebát szép.

XIX. századi elődeink magukat nem kímélve küzdöttek a magyar nyelvért.

Ma is készültségben kell lennünk, ha nyelvünket meg akarjuk óvni az idegen kifejezőmód előretörésétől. Erdészeti szaknyelvünk sem kivétel, sokszor védelemre szorul.

A magyar nyelvű erdészeti szakmunkák kezdetei a XVII. századra nyúlnak vissza – ám az első, jelentős dolgozat megszületéséig még közel két évszázadot kellett várni.

Kevesen ballottak Bolyai Farkas erdészeti munkásságáról. Bolyai – az erdélyi erdő-főfelügyelői állásra pályázva – dolgozatot írt, amit később „Erdészeti csonka munka” címen jelentettek meg.

Leipold Árpád írta erről Lapunkban: „Gondoljunk erdész öntudattal arra, hogy múlt századbeli legnagyobb matematikusunk nem tartotta rangon alulinak szakmánkkal magyar nyelven foglalkozni akkor, amikor magyar erdőgazdálkodás még gyerekcipőben sem létezett.”

Szaknyelvünk forradalmát a Wagner és Divald alapította Erdészeti Lapok indította el. A mi lapunk, bazánk má-

sodik legrégebben, folyamatosan megjelenő folyóirata.

A HVG így írt erről:

„Egy tucat olyan újságot és folyóiratot adnak ki ma Magyarországon, amely egy évszázadnál hosszabb ideje, folyamatosan jelen van a sajtópiacon. 1862-ben jött ki (ezzel a második) a magyar erdészeti szaknyelv elterjesztésében kulcsszerepet játszó – jelenleg 3 ezer előfizetővel rendelkező – Erdészeti Lapok, amely 1952 és 1991 között Az Erdő címen jelent meg.”

Kiadásának célja a szaknyelv, a szakmai ismeretek fejlesztése és az erdészek összefogása volt. Divald Adolf máig aktuális szavaival:

„E folyóirat feladata: az erdészeti nyelvet meghonosítani, abhoz szoktatni és szakunknak minden irányában serkentve, figyelmeztetve, ismertetőleg hatni; a józan erdőgazdaság elveit hirdetni; azok alkalmazásának hasznát kimutatni; a szellemi közlekedést szakírtásaink között eszközölni; az erdőszet napi eseményeit megvitatni; a szunnyadó tehetőséget ébresztieni, a képeseknek alkalmat nyújtani tudományuk értékesítésére, tapasztalataik közhasznúvá tételére.”

Lapunk így az OEE közlönye, a mindenkorai magyar erdészet értékeinek, tapasztalatainak tárháza, az erdészettörténeti kutatások, másfél évszázadnyi magyar történelem megbízható forrása lett. Az Egyesületet is éltető ereje elpusztíthatatlannak mutatkozott, 148 éve alatt

mindössze három évfolyama nem jelentet meg.

Az 1991-es megújulásakor közzétett, frappáns szerkesztőbizottsági összegzés szerint:

„A lap bírmondó, a szakma, az egyesület életének minden szegletébe bevilágító lámpás. A fényt nem sajátíthatja ki semmiféle ideológiára épített kiváltság.”

Szaklapunk tebát elismertséget vívott ki, méltó belyet talált magának a Gutenberg-galaxisban.

A világ azonban változik. Az ezredforduló után az Erdészeti Lapok sem kerülhette el az internetes megjelenés szükségességét. Szembesültünk annak igazságával, hogy aki nincs a világhálón, az ma már valójában szinte nem is létezik. Beláttuk: meg kell mutatnunk magunkat most, amikor mások az azonosságunkat igyekeznek kikezdeni. Nemcsak az erdőből kell alkalmanként kijönnünk, hanem a könyvtárak félhomályából is - a kirakatba téve szakmánk történeti alapjait.

Most az ünnep és az internetes megjelenés alkalmát megragadva, elődeink teljesítménye előtt kalapot emelve, szeretnék az Erdészeti Lapokra nagyobb figyelmet irányítani.

Röviden szólnék célokról, munkáról, kudarckról és sikerekről.

A feladatunk sokrétű:

- őrizzük meg és vigyük tovább a lapunk értékeit,
- tegyük ezt aktuális, biteles és olvasmányos tartalommal,
- éljünk a korszerű technika lehetőségeivel!

A sikerekről és a kudarckról:

Internetes színre lépésünk 2007-bez, az Egyesület és szaklapunk honlapjának megnyitásához köthető.

Ezután, Magyarországon a folyóiratok között elsőként, 2009-ben elké-

szült az Erdészeti Lapok digitális archívuma. A Szerkesztő Bizottság fontos törekvése vált valóra, mióta csaknem valamennyi megjelent lapszámunk hozzáférhető. Megnyílt a legnagyobb bazai tematikus egység a világhálón, ami sajtótörténeti eseménynek is számít. Célunk egyszerű volt: az, hogy bárki, bárhol elérhesse, tartalmában kereszessen, szabadon letölthesse a folyóiratot.

A feladat mintegy 120 ezer oldal digitalizálását, internetre vitelét jelentette, felhasználobarát szerkezetben. A gondolat megszületésétől kezdve széles körű összefogásra került sor.

A Szerkesztőbizottság, az OEE, a Magyar Elektronikus Könyvtárért Egyesület és a Széchenyi Könyvtár szakemberei segítséget kaptak a Nyugat-Magyarországi Egyetem Könyvtárának munkatársaitól és másoktól is.

A szükséges források zömét a személyi jövedelemadó 1%-ából, az FVM által kiírt pályázat útján nyertük el. Jelentős pénzeszközt biztosított maga az OEE, nélkülözhetetlen segítséget adott egyes erdőgazdaságok, vállalkozások és magánszemélyek hozzájárulása.

A program segítőinek, támogatóinak szeretnék ismételt, nyilvánosan köszönetet mondani!

Az Archívum szemléletes korrajzot, történeti áttekintést kínál. Létrejött elődeink egyfajta digitális feltámadása, egyben tisztelgés a teljesítményük előtt. Mértékadó forrást jelentenek a cikkek az erdőszetben, a vadászatban, a természetvédelemben. A hirdetések is mutatják a gazdaság és a piac változó viszonyait.

Az eddig rögzített buszonötezer oldal megnyitás az érdeklődést jelzi.

Az „Erdészeti Lapok digitális archívuma” program a Magyar Tartalomipari Szolgáltatók Szövetsége e-Fesztiválján harmadik díjat kapott. Átvehetjük a „Díjnyertes digitális multimédia-alkalmazás” kitüntető címet. A díj az Egyesület munkájának, a szakma összefogásának elismerése. A komfortos hozzáférhetőség lapunkat reflektorfénybe állítja, a batárainkon túl élő bonfitársaink számára is új lehetőségeket nyit.

Természetesen tudjuk, hogy szaklapunk fennmaradása csak a nyomtatott formátum továbbélésével biztosítható. Úgy gondoljuk, hogy ember- és tudásközpontú, vidékies jellegének a jövőben is lehet létjogosultsága.

Az utóbbi időben a lap példányszámát növelni nem tudtuk. Nem vigasz, hogy a „papíralapú világvégét” jó-

soló hozzáértők szerint annak megőrzése is eredmény, hiszen ugyanekkor a sajtópiac jelentős szereplői 15-30%-os példányszám-visszaesést szenvedtek el.

Az Egyesület tagjainak csupán a kétbarmada járhatja az újságot – érdemes lenne javítani ezen a helyzeten!

A célokról:

Előttünk áll, hogy tovább csiszoljunk a Lapok tartalmán, megjelenésén, frissebb arculattal és szerkezettel álljunk elő – előbb-utóbb olyannal, ami megállhatná a helyét a standokon is. Az olvasói igények célzott felmérését a lapot nem igénylő tagjaink személyes megközelítésével kezdjük el.

Fontos, hogy az Erdészeti Lapok eljusson oda, ahol érdeklődnek az erdő iránt. Honlapunkat is előbbé kell tennünk, szerves összhangban a nyomtatott lap szerkesztésével.

Megkíséreltünk egy külső tudósítói kört kialakítani – gyakorlatilag sikertelenül. Ennek oka lehet, hogy mindenkinek nőttek a munkához kötődő terbei, emiatt a közösségi feladat háttérbe szorult. Az erdész szűkszavúan beszél a körülötte történekről, csendben teszi a dolgát.

Bízunk abban, hogy az Egyesületben végzett munka ázsiója hamarosan felértékelődik.

Továbbra is keressük azokat, akik képesek tollat ragadni, ismereteiket továbbadni, tudósítani a környezetükről. Osszuk meg egymással, tegyük közzé a gondolatainkat - néha akkor is, ha valakinek ez nem tetszik. Mutassuk meg mindazt, amit az erdész a munkájával létrehoz!

Kiemelt egyesületi feladatunk, hogy biztosítsuk a költségek fedezetét a lap megjelenéséhez.

A forrásokat biztosítani fogjuk – az Erdészeti Lapok élni, működni fog!

Tisztelt Erdészek, Hölgyeim és Uraim!
Tegyük hát együtt közismertté, még keresettebbé és népszerűbbé az Erdészeti Lapokat!

Kibívás ez az Egyesületnek, feladat a Szerkesztő Bizottságnak – ezúton is kérem hozzá a Tagság batározott támogatását.

Megtisztelő bizalmukat, munkatársaim együttműködését pedig ismételtelen köszönöm! ”

Roland Migende, az OEE tiszteletbeli tagja hozzászólásában kiemelte az erdőpedagógia terén gyümölcsöző német-magyar együttműködést, majd egy fásításra, erdősítésre serkentő trikót adott át az elnökségnek.

Dr. Pethő József leköszönő elnök lépett a mikrofonhoz.

„Tisztelt Magyar Erdészek!

Elnökként utoljára ér az a megtiszteltetés, hogy megnyithatom éves legjelentősebb seregszemlémet, most itt Pécsen, az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésén.

Egyesületünk közel 160 éves története során – rövidebb és hosszabb idejű kényszerű szünetektől eltekintve – vándorgyűlésein évente tagsága elé tárta a szakma legfontosabb kérdéseit. Immár a tekintélyes, 141-nél tartunk. A bosszú évek során nem változott az az alapvető cél, hogy a baráti találkozó keretében mindig kerüljenek bele az adott év aktualitásai. Az erdőgazdasági tájak bemutatását mindig követték a közgyűlések ünnepélyességet sugárzó, de nagyon céltudatos éves beszámolóit. Így történt ez most is.

Az elmúlt két évtized hektikus társadalmi mozgásai szakmánkat sem kerültek el. Így vándorgyűléseinkbe is egyre többször disszonáns hangok, sőt nem kívánt jelenetek is vegyültek. A mandátumom kezdetén, a pápai elnöki székfoglalóban szembesítettem a szakmai közvéleményt azzal a ténnyel, hogy az erdőszetbe leselkedő veszélyek négy éve elé nézünk. Ez sajnos be is következett. Most Pécsen – elnöki szereplésem utolsó állomásán – kötelességem Önök elé tárni négy évünk mérlegét, érdekvédő küzdelmünk különböző állomásait és azok végeredményét.

Mielőtt ezt megtenném, szeretnék vándorgyűlésünk tegnapi – időjárással is dacoló – napjáról szólni. A megnyitó Dóm téri emelkedettsége, az azt megelőző és a teljes kétnapi kiszolgálás gördülékenysége, a hat szakmai – a térsé-

gi erdőgazdálkodás teljes vertikumát bemutató – program szakszerűsége, az erdészemlék-avatás művészi értéke, a baráti találkozó eleganciája, a közgyűlés ünnepélyessége és annak világhálón történő közvetítése példázata volt mindannak, amit erdészhagyományaink méltó követésének tartunk. Igen, ebbe a színvonalhoz kellett egy jó csapat. Közgyűlésünk megerősítette, hogy továbbra is négyévente az OEE megújuló tisztikara elnökével az élen, ezen jeles alkalomkor, mutatkozzék be először a tagság előtt. Összességében a baranyai erdészek méltók voltak az elődök hagyományához, s a kortársak elvárásához, azzal, hogy felejtetlenné tették e két erdősznapot. Kisimították a szakma redőit, és bizonyították azt is, hogy amíg a magyar erdészek közösségének becsületbeli ügye lesz az évente jól megrendezendő vándorgyűlés, addig lesz magyar erdőgazdálkodás is. Nagyon köszönöm mindnyájuknak.

Nagyon fontos volt működésünk során, hogy az erdészpolitika nyilvános terepéről szolgáló éves közgyűléseink, – történelmünk valamely fontos elemét is hordozó – belszínei is erősítenek bennünk törekvéseinkben. Szerecsésék voltunk, hisz mind a négy belszínválasztásunk maximálisan megfelelt a vázolt feltételeknek. Kecskeméten kezdődött, melyhez – Kaán Károly születésének 140. éves évfordulója kapcsán – a Kaán Károly emlékévk csatlakozott. Az egyik legnagyobb erdész politikusunk mára is érvényes tanításának báterével, az Alföldfásítás egyik meghatározó térségében bátran fogalmazhattam meg szakmánk irányítására vonatkozó jogos igényeinket. Debrecenben, ahol az ERTI volt – 110 éves működése során először – a vándorgyűlés rendezője, az erdészettudomány sanyarú helyzetére bívtam fel a felelősök figyelmét és kifejeztem – bom-

lasztóink felé –, hogy mi a soproni Alma Mater-bez mindig büek leszünk. Selmecebányára hazafiságunk és erdőmérnökképzésünk 200 éves évfordulója vezetett bennünket, s az a cél, hogy megvédjük az erdőmérnökképzés klasszikus gyakorlatát. Ebhez választottam méltó példaképet, az egykori akadémiai tanár, Wagner Károly szemléjében. Születésének 180. éves évfordulójához kapcsolódva, hirdetem meg 2010-re a Wagner Károly Emlékévkét. Most itt vagyunk Pécsen, abova nemcsak azért jöttünk, mert Európa Kulturális Fővárosa lett, hanem azért is, mert a bányászat, kohászat és erdészet Selmecebányáról induló ősi iskolája, „Berg-Schola” 275 évvel ezelőt nyitotta ki ajtaját, hogy pislákoló fényéből máig bató fénysugarat áraszson ránk.

Általános tanulság, hogy a jól szervezett gazdag szakmai ismereteket nyújtó vándorgyűléseink és kellő médiaérdeklődéssel kísért közgyűléseink alkalmas terepül szolgáltak arra, hogy a szakmai szervezetek és a társadalom széles köre felé eljuttassuk jogos szakmai üzeneteinket. Számomra a közgyűlés volt a demokrácia igazi fóruma. A szakma átfo-

gó kérdéseinek képviselőjében mindig támogató visszaigazolást éreztem. Ez azért is fontos volt, mert a kényes, helyzetünket alapvetően befolyásoló ügyekben – egzisztenciafeltől – nem állt mögöttem az erdészet felső vezetése. Sőt sok esetben parciális okokból ellenséges magatartást is tapasztaltam.

Most érkeztem el oda, hogy szolgálatom lényegéről, kritikus állomásairól szóljak. A kiindulás nem lehetett más, csak a magyar erdészet – az OEE-től elvárt magas erkölcsi követelmények szerinti – hűséges képviselője. Szakmai és emberi függetlenségem révén, alkalmam volt az igazat mondani, akár az egyesület belső dolgairól, akár a szakma kritikus, annak jövőjét veszélyeztető ügyeiben kellett állást foglalni. Nagyon sokszor – egy nagy grupp által körülvéve – magányos harcosnak, kiközösítettnek éreztem magam. Akinek alkalmam van az igazságot elmondani, az mondja el alapel – ilyen következményekkel jár. Megfelelően és jól tettem-e a dolgomat, vagyis hatékony és eredményes voltam-e, sikerült-e jó és hasznos ügyeket képviselnem, erre majd az erdészettörténet adja meg a választ. Az elnöki szerep egyértelművé tette, hogy azokkal az erdészpolitikai kérdésekkel kell foglalkoznom, amelyek akár pozitív, akár negatív hatással lehetnek, az erdészszakma jelenére és jövőjére. Az ügyek megállás nélkül sorjázta. Előbb az erdőfenntartás zavara; majd az IG-ék és FB-k szerepe és létszáma; azután az erdészeti szolgálat bővítésének; visszatérően az állami erdők privatizációja és természetvédelemben sorolása; az állami erdőgazdaságok tervezett összevonása és precedens értékű vezetői cseréje; a Natura 2000-es területek önkényes kijelölése és kompenzációjuk elmaradása; az erdőtelepíté-

sek növelése és annak finanszírozási gondjai; az új erdőtörvény vitái; az erdészettudomány mélyrepülése; az erdészeti oktatás körüli veszélyek; a természetvédelem túlzott területkövetelése; az erdőgazdálkodás társadalom perifériáiról érkező zavarai; ellentétek a vadgazdálkodás terén; magyarizálás a biomassza felhasználásról; megtévesztő elemzés felhasználatunkról; az egyesület szervezetén belüli működési zavarok. Íme a színes tabló – a teljesség igénye nélkül – amivel viaskodtam, hol tágabb, hol szűkebb létszámú csoport efféle segítségével és támogatásával. Mindezek tényszerűen, lapunk hasábjain, médiaszereplés révén, előadás formájában, nyílt levelek megjelentetésével, kerültek publikálásra. Kiemelésre érdemesnek tartom a következőket!

Úgy gondolom jó ügyet szolgáltam akkor, amikor:

- az erdészet legkritikusabb helyén, tő mellett dolgozó erdészek és erdészeti szakmunkások érdekében szóltam. Ezért tartom az OEE elnöksége legértékesebb határozatának a Decrett József Emlékérem alapítását;

- a mindenkori hatalommal, leginkább a pénzüvilággal szemben az állami erdők privatizációja ellen protestáltam;

- az állami erdők egybetartozását minden erőmmel védtem, mert itt kezdődik az igazi erdővédelem;

- az állami erdőgazdálkodás belső zavaraira, ellentmondásaira mutattam rá;

- a magánerdő-gazdálkodás, eltérő adottságokból eredő kiegyenlítetlenségeire hívtam fel a figyelmet;

- megbírdtettem a szakmai irányítás, minden szintjének, saját kezünkbe vételét – 60 év után már aktuális, de csak akkor, ha egészségünket, tetteiben is bizonyítjuk;

- kiálltam a klasszikus erdőmérnök-képzés fontosságáért, mert annak nincs más alternatívája;

- tiltakoztam az erdőterületet bővítő erdőtelepítés megtorpanása miatt.

Más alternatívát is felvázoltam egyesületünk ügyeinek vitelére.

Jóleső érzés tölt el, hogy ennek a küzdelemnek részese lehettem. Nem voltam alkupozícióban, de nem is alkudoztam. Három üzenet még tarsolyomban van, mellyel nem akarom elmulasztott tetteimet helyettesíteni, s utódomra sem terbet rakni. Csak elmondom, mert követésre méltó.

A magyar erdészet minden szintjének vezetése tisztelje mindig a tő mellett teljesítő erdészt és az erdei fizikai munkást. Az egyéni és közösségi méltóság megőrzése nélkül, nincs megmaradás.

Amelyik ország – ha terület-adottsága lehetővé teszi – nem törekszik önálló faanyag-ellátásra, az közvetve a harmadik világ, közvetlenül pedig a természet- és környezetvédelem ellenségévé válik. Tehát számunkra, magyar erdészek számára csak egy cél lehet, a folyamatos erdőterület-bővítés.

Az OEE tekintélyét a mindenkori elnökének, elnökségének, de minden tagjának is kötelessége őrizni. „Egy magányos ember semmi, csak az egyesületnek van hosszú élete és igazi súlya” (Széchenyi István).

Befejezésül, még egyszer gratulálok a szakmánk kiválóságainak, a kitiintetteknek. Megköszönöm, a magyar erdészettársadalom felém irányuló bizalmát. Megtisztelő volt számomra Önöket szolgálni. Mandátumom lejártával átadom az elnöki stafétabotot Zambó Péter elnök úrnak. Kísérje útját, e nemes szerepben is, jó szerencsével!

Üdv az erdészeknek!

A kávészünet után az Egyesület kitiintetései átadásával folytatódott az ünnepi közgyűlés.

Bogdán József, a Díjbizottság elnökének köszöntője:

„Évenkénti vándorgyűlésünk ünnepi rendezvényének bensőséges, felemelő része a kitiintetések átadása. Ekkor köszöntjük azokat, akiket a Helyi Csoportok, Szakosztályok javaslata alapján az

Egyesület Küldöttközgyűlése kitiintetésben részesített.

Az idei évben a 3 emlékérem-fokozatra egyenként 10 körüli-fölötti javaslat érkezett. Tudjuk azonban, hogy legalább még egyszer ennyi tagtársunk neve került szóba a javaslatok összegyűjtésekor. Közülük ma 3-3 személy kap kitiintetést.

Tisztelt Tagtársak! Lejárt egy 4 éves ciklus, így elérkezett a számadás ideje. A Díjbizottság tevékenységével kapcsolatban két dolgot emelek ki:

4 éve a tagság tekintélyes részét alkotó középfokú végzettségű szakemberek (erdészek, erdésztechnikusok) önálló elismerésére az OEE a Decrett József Emlékérem kitiintetési alapította. Az erre javasolt szakemberek esetében szűkebb környezetük véleménye jelenik meg.

A Bizottság a mérlegelésnél a javasolt személy addig megtett életútját és személyiségét együttesen értékelte. A tagság többsége ezen törekvésünket elfogadta.

Biztosíthatom azonban tagságunkat, hogy minden esetben a tisztességes megítélés vezérelt bennünket.

Kedves Erdészbarátaim!

Európa Kulturális Fővárosa vendégei vagyunk. Ennek kapcsán hadd emlékeztessék arra, hogy szakmai kultúránk az általános emberi kultúra része! Két kapcsolódási pontot említek: egyrészt az erdő ihletője számtalan irodalmi, képzőművészeti, zenei alkotásnak, amelyekből lelkünk táplálkozik. Másrészt színtere, színhelye a hétköznapi monoton ritmusából kiszakadó ember feltöltődésének, élményszerzésének. Vállaljuk fel bátran ezt az örökséget, ápoljuk és fejlesszük tovább!

Szakmai felelősségünkre utalva pedig ne veszítsük szem elől a neves erdész tudós, Leibundgut professzor nagyon sokunk által ismert intelmét:

„Emberi kultúránk az erdő irtásával kezdődött és csak az erdő megvédésével maradhat fenn!”

Akik ma kitiintetésben részesülnek, az előzőek szellemében éltek életüket. Tették a dolgukat belső indítatásból, jobbító szándékkal és akarattal. Szerencsére voltak azonban környezetükben olyanok, akik ezt a többletet észrevették és értékelték. Köszöntöm hát azokat, akiket észrevettek, akikre felfigyeltek. Valamennyien az egész tagság tiszteletét és nagyrabecsülését érdemelték ki!

A kitiintetések átadására felkérem dr. Pethő Józsefet, az Egyesület elnökét.

A méltatásokat Kertész József, a Díjbizottság tagja ismerteti.

Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevél

HALÁSZ ALADÁR
erdőmérnök részére

Halász Aladár annak az erdőmérnök-generációnak ma élő képviselője, aki megalapozója volt a XX. század második felétől bekövetkezett szakszerű, eredményes erdőgazdálkodás feltételeinek. Egyike azoknak, aki jellemformáló tartásával, elkötelezett hazafiságával hitelesítette szakmánk gazdasági és közcélú megjelenítését, amiért joggal tisztelhetjük példaképeink között.

Pályája során részt vett az egyetemi ifjúság képzésében, tő melletti tapasztalatot gyűjtött az északkeleti Felvidék erdőgazdálkodásának irányításában. A háború utáni viszontagságos helyzetben kiállt a természeti tőke, az erdők védelméért, és kamatoztatta alapos felkészültségét. Az Országos Tervhivatalban, majd az Országos Erdészeti Főigazgatóság Tervfőosztályán, végül a MÉM-ben az erdők és faanyaguk hasznosításában vállalt kezdeményező szerepet. A fejlesztések koordinátora, jó irányú mozgatója lett. Jobbnál jobb fejlesztési programokat dolgoztatott ki, döntési pozícióba hozva feletteseit. Ennek eredményeként jelentős fejlesztések indultak az erdőgazdálkodás mellett a fafeldolgozás területén is. Felépült, majd bővült a farostlemezgyár, megépültek a forgácslapgyárak, javult a fát feldolgozó iparágak hazai alapanyaggal való ellátása. Nagy szerepe volt abban, hogy jó színvonalon kezdett működni az erdőgazdálkodás és fafel-

dolgozás ökológiai és ökonómiai összetett rendszere. Tevékenységével hozzájárult ahhoz, hogy megteremtődtek a közgazdasági feltételei az ország erdőültetésének növelésére és hosszú távú faellátására.

Az Országos Erdészeti Egyesület fórumain is kezdeményezte az újabb üzemgazdasági, technológiai ismeretek megvitátását, illetve gyakorlatba „ülte-tését”. A szakszerű érvek igényes rendszerezésével, kulturált közreadásával képes volt nehéz helyzetekben érvényesíteni a szakmai érdekeket. Műveltsége és angol nyelvismerete révén a magyar erdészet rangját külföldi szerepléseivel (világkongresszusokon, EGB fabizottsági ülésein, szakmai tanulmányutakon) méltó módon emelte és öregbítette. Mindezek alkalmassá tették arra, hogy szakmánkat még inkább elismertesse, az ágazat szakmai súlyát növelje.

Személyiségi „jegyeiből”, tartásának mélyebb rétegeiből kiemelhetők az olyan emberi jellemzők, mint az empátiakészség, felkészültség, figyelmesség és a tisztesség. Személyiségének ezek a példás megnyilvánulásai egy korszakra hatással voltak, illetve még ma is hatnak.

Bár egyenes vonalú vezetői életútja méltatlanul fejeződött be, nyugdíjas éveiben szinte páratlan munkákkal gazdagította szakmánkat. Üzemgazdasági, erdészettörténeti művei pótolhatatlan forrásmunkákká váltak.

A Szeniorok Tanácsában – mint köz-tisztelendő tag – igen aktívan vesz részt.

Felhalmozott ismereteinek esetenként figyelmeztető jellegű közreadásával többször meghatározó szerepet vállalt, segítendő ezzel az OEE elnökségének munkáját is.

Halász Aladár kiváló alkotói képessége, kiemelkedő akaratereje, mindenre kiterjedő koordinatív képessége őszinte tiszteletet vált ki belőlünk. A II. világháború utáni erdész-nemzedék egyik legkiválóbb erdész-közgazdásza. Szakmai és erkölcsi értékei egyaránt méltóvá teszik gyémántdiplomás tagtársunkat – aki közel 70 éve egyesületünk hűséges tagja – az Országos Erdészeti Egyesület legmagasabb kitüntetésére. Erre tekintettel számára a küldöttközgyűlés a Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevél kitüntetést adományozta, amelyhez őszinte tisztelettel gratulálunk!

Decrett József emlékérmét kapott

ÁBRAHÁM GÁBOR erdésztechnikus

1971-ben, frissen végzett erdésztechnikusként kezdte szakmai pályafutását a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál. Néhány év után a soproni fafeldolgozó üzembe került rönktéri művezetőnek.

1982-től Csapodon tsz-erdészként dolgozott, ezzel párhuzamosan ellátta a Hegykői mgtsz szakirányítását is. 1992-től napjainkig a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Röjtökmuzsaji Erdészeti-

nél kerületvezető erdész és kerületvezető vadász.

1970 óta egyesületi tag, a Győr-Moson-Sopron megyei Magánerdő-gazdálkodási Helyi Csoportnak egyik alapító tagja. A '80-as években a szomszédos tsz-ekbe került fiatal erdésztechnikus kollégákat bevezette a Helyi Csoport rendezvényeire, és ezáltal lettek egyesületi tagokká. Számos terepi rendezvény lelkes és alapos előkészítését és terepi szakvezetését vállalja mind a mai napig. Jelenlegi munkakörében is kiválóan képviseli a térségi magánerdő-gazdálkodók érdekeit. Az OEE népszerűsítéséből, taglétszáma bővítéséből ma is kiveszi részét.

Helyi csoportjának egyik meghatározó tagja: csendes, alapos, kitűnő közösségi ember, a csoportrendezvények jó hangulatának egyik fontos személyisége.

LEMPÉL ISTVÁN erdésztechnikus

1977-ben szerezte meg erdésztechnikus oklevelét Szegeden. 1979-től a Sellyei Erdészetenél dolgozott, eleinte Szentegáton kerületvezető erdész. 1986 óta a Sikotai kerület vezetője. Ebben a kerületben kezdődött meg az erdészetenél a kocsányos tölgyesek felújítógépes üzemeltetése, és a Bodor-féle makkvetőgép üzemeltetése használata.

1992-ben a kerületében kísérlet kezdődött, amelynek célja: kiscsoportos felújítással átvezetni az erdőrésztelkeket az örökzöld állapotba, kocsányos tölgy állományban egyedülálló módon. Két erdőrészlet az 1995-ben rendezett Pro Silva kongresszus egyik kiemelkedő bemutató helye volt. Az itt megjelent külföldi szakemberek is elismerően nyilatkoztak a kezdeményezéséről. A munka azóta is sikeresen folyik. Kiveszi részét a vadászati feladatokról, kerületvezető erdész feladatköre mellett a hivatásos vadász munkakört is betölti.

1976 óta a Baranya megyei Helyi Csoport tagja, az egyesületi rendezvények rendszeres résztvevője. Példás munkájának köszönhetően kerülete a Sellyei (az átszervezés után Szigetvári) Erdészeti minden szakmai rendezvénynek színhelye volt. Számos alkalommal volt házigazdája különböző szakosztályok terepi bemutatóinak, illetve egyetemi hallgatók tanulmányútjának. Az elvégzett munka bemutatásán túl minden alkalommal bizonyította vendéglátói képességeit is. 2000-ben elnyerte a „Mecseki erdőkért” díjat.

Lelkiismeretes, a szakmát kiemelkedően magas szinten művelő, kiváló erdész.

PRINCZES JÓZSEF erdésztechnikus

1966-ban végzett Sopronban, majd a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság fagyártmányüzemében kezdett.

1970-ben édesapjától átvette a harkai kerület vezetését. Az erdőgazdaság működési rendje többször változott, ennek megfelelően kapott más beosztást és dolgozott más módon, de mindig erdőben és kerületben. A későbbiekben kialakított főerdési rendszerben a két főerdész egyike volt, mint ilyen több kerület anyagkezelését és raktárkönyvét kezelte. 1997-től a vadászati teendőket is ellátta a kerületében.

1966-ban lépett be az egyesületbe. Az egyesületi rendezvények szervezé-

sében, amennyiben érintette kerületét, mindig segítőkészen vett részt. 1991-ben a vándorgyűlés előkészítésében már komoly segítséget jelentett hatalmas tapasztalata.

Ő volt az, akinek semmi más nem volt az életében, csak és kizárólag az erdő és az erdőért dolgozók. Úgy ismerte a kerületét, mint a tenyerét. A soproni nagy lucpusztulásnak ő volt az első szenvedő alanya, az ő kerületében került sor a teljesen lepusztult fenyőállományok kitermelésére. Rá várt az a munka is, hogy az így elpusztult állományokat felújítsa. A hegyvidéki védett területen előírt őshonos tölgyállományok felhozatalát sikeresen valósította meg.

Betegsége miatt 2007-ben nyugdíjba ment, ám azóta is majd' minden nap találkozni lehet vele egykori kerületében és a mai napig segíti kerületvezető erdész utódait tapasztalatainak átadásával.

Princzes József élete az erdő volt mindig és az a mai napig is. Elhivatottsága, szakmánkkal szembeni alázata, emberi tartása példaértékű.

Bedő Albert emlékérmét kapott

HARASZTI GYULA
erdőmérnök

1983 óta tagja az OEE-nek. 1996-ig és 1999-től napjainkig a Balassagyarmati Helyi Csoport tagjaként tevékenykedik. Közben a Visegrádi Helyi Csoport tagja, két évig annak titkára. 1994-1998 között, mint az Észak-magyarországi régió képviselője az OEE Elnökségének is tagja volt. Tagja az Erdőművelési Szakosztálynak és a Vadgazdálkodási Szakosztálynak. Az utóbbinak 2001-től titkára, számos tartalmas rendezvény szervezője.

2006 óta ismét tagja az OEE Elnökségének, mint az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottságának elnöke. Törekvése az Erdészeti Lapok színvonalának megtartása, fejlesztése. Javaslata alapján kezdődött meg az Erdészeti Lapok összes évfolyamának digitalizálása. Meghatározó szerepet játszott a finanszírozás pályázatának elnyerésében. Ez az adatbázis egyedülálló, interneten mindenki számára szabadon elérhető kincsbányája az oktatásnak, kutatásnak, erdészettörténetnek és az erdészeti gyakorlatnak is. Az Erdészeti Lapok elektronikus archívuma ezen túl méltó tisztelgés elődeink szakmai hagyatéká előtt. A digitalizálás szakmánk rangját és külső megítélését is rendkívül pozitívan befolyásolta.

Jórészt az Ipoly Erdő Zrt.-nél végezte eredményes szakmai munkáját. 1999-től annak erdőgazdálkodási vezérigazgató-helyettese, aki önmagával szemben szakmailag és etikailag is magas mércét állít. Meghatározó szerepe volt az Egyesület 2009. évi vándorgyűlésének megszervezésében.

KOLOZSVÁRI ÁKOS
erdőmérnök

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1966 óta tagja. Az Ellenőrző Bizottságnak 1986-tól folyamatosan tagja, 1998 óta pedig az elnöke. Az Egyesület pénzügyi gazdálkodásában (újra) intézményesítette a tervezés és a beszámolás rendjét, és azt folyamatosan korszerűsítette. A korábbi jelentős kockázatok mérséklése érdekében tartalékalap képzését kezdeményezte és annak értékállóságát folyamatosan vigyázta. Az általa vezetett bizottságok részt vettek valamennyi egyesületi szabályzat ki-, illetve átdolgozásában.

Közreműködött abban a folyamatban, amelynek eredményeképpen az Egyesület „Kiemelten közhasznú szervezet” minősítést kapott. Egyik kezdeményezője és névadója volt az Erdész-csillag Alapítványnak. Részt vett az Egyesület pénzügyi adminisztrációját végző vállalkozások kiválasztásában, aminek következtében a kapott szolgáltatás színvonala emelkedett.

Mint az elnökség állandó meghívottja, észrevételeivel, javaslataival jelentősen hozzájárult fontos egyesületi döntések meghozatalához. Személye egyfajta folyamatosságot biztosított régi és új elnökségek között, hozzájárult az egyesületi élet zökkenőmentes alakulásához.

Sokszínű szakmai munkája jórészt az Erdőrendezési Szolgálathoz, illetve annak jogutódjaihoz kapcsolódik. Az utóbbi években az MgSzH Központ gazdasági elnökhelyetteseként, szakmánkon túlnyúló teendőkkal bízták meg. Felelős munkája mellett több országos szervezet vezetésében vállalt feladatot.

RIPSZÁM ISTVÁN
erdőmérnök

A Baranya Megyei Helyi Csoport tagja, 1998 óta folyamatosan annak titkára és küldötte. Ezen idő alatt 100-nál több különböző helyi csoport rendezvényre került sor. Belföldi tanulmányutakat vezetett tagtársainak, többször szervezte más helyi csoportok és szakosztályok mecseki programjait. Ezen rendezvények közül több régiós vagy országos jelentőségű esemény volt.

Az előző választási ciklusban az Egyesület Országos Választási Bizottságának tagja volt. Régóta részt vesz az Erdőfeltárási Szakosztály munkájában. Egyik szervezője volt a Pécssett megren-

dezett Erdésznök Országos Találkozójának. Újraindította az erdészbálok hagyományát a megyében. Országos erdészbált, hagyományteremtő szándékkal nagysikerű erdész-bányász bált szervezett.

Többször segédkezett a Horvát Erdészeti Egyesület küldöttsége látogatásának megszervezésében, lebonyolításában. Rendszeres előadója az Erdők Héttéhez kapcsolódó rendezvénysorozatnak. Hasznos segítője az erdei iskolai programoknak, előadásokat vállal középiskolákban és civil szervezeteknél. A Duna-Dráva Nemzeti Park Nemzeti Parki Tanácsának és a Pécsi Akadémiai Bizottság Ökológiai Albizottságának tagja.

Régóta a Mecseki Erdészeti Zrt. dolgozója, 6 éve vezeti a Pécsvárad Erdészeti Zrt. A Zengő tövében, érzékeny természetvédelmi környezetben gazdálkodik. A természetes felújítások, az átalakító üzemmód és a folyamatos erdőborítás elkötelezett híve. Jelentős az erdőfeltárási területén végzett tevékenysége is.

Kaán Károly emlékérmet kapott

DR. BARTHA DÉNES
erdőmérnök

Az egyetem elvégzése után a sárospataki erdészethnél kezdte szakmai pályafutását. Ezt követően Debrecen környékén erdőtervezőként, majd erdőfelügyelőként dolgozott.

1987-ben került az egyetem Növény-tani Tanszékére, Sopronba. Oktatóként végighaladva a ranglétrán, jelenleg intézetigazgató egyetemi tanárként dolgozik. Érdeklődése az oktatás és a kutatás során mindvégig az erdészeti botanika

tárgykörében volt. Nagy figyelmet szentel a gyakorlati életben dolgozó szakemberekkel való kapcsolattartásra.

Részt vett a természetvédelmi törvény, illetve az erdőtörvény jogszabályainak megalkotásában. 1996-tól kezdeményezésére hazánkban is meghonosították az „Év fája” mozgalmat. Termékeny, jó tollú ismeretterjesztő író, aki a botanikusok és ökológusok körében is jó hírét kelti az erdészeknek. Kandidátusi értekezését 1991-ben védte meg. Publikációinak száma meghaladja a kétszázat. Oktatóként 11 tantárgyat gondoz és irányít.

1983 óta egyesületi tag. Az Erdészeti-történeti Szakosztályban kiemelkedő munkát végez, a tavalyi vándorgyűlésre kiadott selmeci könyv társszerzője. Az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottságának is tagja.

10 éve a Mestertanár cím birtokosa. Szakmai elismertsége a társtudományok terén is igen nagy, amit bizonyít, hogy 1995-ben Pro Natura-díjjal tüntették ki, 1997-ben pedig a Fa- és cserjehatározó című könyve Nívó-díjas lett.

DR. FOLCZ TÓBIÁS
erdőmérnök

1977-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet, majd három évet töltött a gyakorlatban Gemenc környékén.

1981 óta dolgozik a Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskolában, Sopronban. Kezdetben kollégiumi nevelő, majd szaktárgyakat, elsősorban erdőművelést tanított. Sorozatos önképzéssel erdészeti növényvédő szakmérnöki oklevelet, mérnök-tanári diplomát, egyetemi doktori címet, majd közoktatás-vezetői diplomát szerzett. Évekig a levelezőképzés igazgatóhelyettese.

Az 1990-ben történt vezetőváltás után szakmai igazgatóhelyettes lett, azóta az intézmény szakképzésének irányítója. Önmagával és tanítványaival szemben igényes. Óráit a fegyelem, a szakmai munka és barátságos légkör jellemzi. Számos tankönyv írója, társszerzője. Nevéhez fűződik több központi szakképzési program (pl. a felsőfokú erdőgazda-szakképzés) és vizsgakövetelmény kidolgozása.

1977 óta egyesületi tag. Elnöke az Oktatási Szakosztálynak, szorgalmazója az oktatás különböző szintjei közötti szakmai párbeszédnek.

Munkáját a kiemelkedő szakmai tudás, a tanügyigazgatás terén mutatott hozzáértés és a következetes, az iskola érdekeit és fejlődését szem előtt tartó munkavégzés jellemzi. Munkatársai tisztelik, következetes magatartását elfogadják. Életvitelével, munkájával, magatartásával példát mutat diákjainak, munkatársainak és környezetének egyaránt. Pedagógusként, vezetőként a hazai erdésztechnikus-képzés meghatározó szaktekintélye, elismert tagja a soproni erdésztszadsadalomnak.

ŐSZ GUSZTÁV
erdőmérnök

Teljes szakmai életpályáját az erdőtervezés töltötte ki. 40 éve, az egyetem elvégzését követően, az Egri Erdőrendezőszékhelyen kezdett el dolgozni üzemtervezőként. 1992-től osztályvezető, 1996-tól nyugdíjazásáig pedig igazgatóhelyettesi beosztásban irányította az Egri Erdőtervezési Iroda munkáját.

A munkában töltött 36 év nagy tapasztalatú szakemberré kovácsolta az erdőtervezői szakmában. Elsősorban erdővédelmi, térképezési, termőhelyfeltárási, erdőtelepítés-tervezési és természetvédelmi témákkal foglalkozott. Az erdőkár-felmérés munkáiban kez-

dettől fogva részt vett. Irányításával elsőként az országban elkészítették teljes működési területükre a termőhely-térképeket. Tevékeny részese volt a központi fejlesztési munkáknak is.

Az erdőrendező életvitelét, munkáját bemutató közönségkapcsolati feladatokban is fáradhatatlan volt. Fogadta és kalauzolta a médiákat, szervezte a bemutatókat. Példamutatóan vett részt az egyetemi hallgatók erdőrendezési gyakorlati oktatásában. Munkáját minden területen lelkiismeretesen és nagyon pontosan végezte. Az erdészösszetartás, a szaktudás és becsület példaképe. A Pro Silva Hungaria közhasznú szakmai egyesületnek is aktív tagja, akinek szakmai tanácsaira mindig számíthatnak az erdőrezervátumok kutatói.

Az Egyesületnek és az Egri Helyi Csoportnak 40 éve meghatározó egyénisége, tagja az Erdőrendezési Szakosztálynak. A szakosztály-rendezvények és az Erdőrendezési Napok megszervezésében több alkalommal vállalt feladatokat.

Elismerő Oklevelet kapott

Dr. Ádámfi Tamás erdőmérnök, nyugdíjas minisztériumi főtanácsos, a Vadgazdálkodási Szakosztály korábbi titkára, vadgazdálkodási szakterületek felelős irányítója, vadászati témájú szakíró, az Egyesület Könyvtárának önzetlen mecénása.

Bajnai Csaba erdésztechnikus, vadgazda-mérnök, a Balassagyarmati Helyi Csoport tagja, a cserhádi erdők természetismereti kezelője, az elmúlt évi vándorgyűlés kiváló kultúrtörténeti programfelelőse.

Balogh Lajos erdőmérnök, a Baranya Megyei Helyi Csoport tagja, pécsi erdőtervezési igazgatóhelyettes, az erdészeti termőhelyfeltárás neves szakembere, szakterületének termékeny szakírója.

Farkas László erdőmérnök, a Pest Megyei Magánerdőgazdálkodási Helyi Csoport tagja, magánerdőgazdálkodó és integrátor, aktív egyesületi érdekvédő.

Farkas Zsuzsanna erdőmérnök, mérnök-tanár, az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály tagja, a Balaton-felvidéken erdei iskola vezető, a minősített erdei iskolai szolgáltatások és erdészeti közjóléti tevékenységek aktív közreműködője.

Galambos István erdőmérnök, a Szombathelyi Helyi Csoport tagja, a Vasvár környéki erdők elkötelezett erdőművelő szakembere, igazi közösségi szervező és aktív egyesületi tag.

Jancsó György erdőmérnök, az Informatikai Szakosztály tagja, nyugalmazott osztályvezető, az erdőtervezés térképészeti megoldásainak és térinformatikai rendszerének kialakítója, fejlesztője.

Keskeny József erdésztechnikus, a Nagykanizsai Helyi Csoport tagja, kerületvezető erdész, a zalai erdők természetes felújításának igényes végrehajtója, munkatársai érdekvédelmének szervezője.

Kiss Béla gépész üzemmérnök, a Gépesítési Szakosztály tagja, miskolci műszaki osztályvezető-helyettes, a borsodi műszaki fejlesztés és az erdőgazdálkodási környezetvédelem eredményes irányítója.

Kovács László erdésztechnikus, a Kecskeméti Helyi Csoport tagja, a bugaci erdők nagy munkabírású, szorgalmas és tisztességes kerületvezető erdésze, közösségi személyisége.

Kozma Tibor erdésztechnikus, a Pápai Helyi Csoport tagja, a Fenyőfő környéki erdők kerületvezető erdésze, a korábbi bauxitbánya területén végrehajtott biológiai rekultiváció sikeres irányítója.

Szabó Nándor erdőmérnök, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Helyi Csoport tagja, magánerdő-gazdálkodó és erdészeti szakirányító, faszindely gyártásával foglalkozó magánvállalkozó, eredményes egyesületi szervező.

Szentpéteri Sándor erdőmérnök, az ÁESZ Budapest Helyi Csoport vezetője tagja, korábbi titkára, budapesti erdőtervezési igazgatóhelyettes, elkötelezett szakmai vezető, az erdőgazdálkodás és vadgazdálkodás összhangjának megteremtésén munkálkodó szakember, lelkes sportember.

Szuromi László erdésztechnikus, műszaki tanár, a Mátrafüredi Helyi Csoport aktív tagja és elnöke, a Mátrai Tájvédelmi Körzet tájegység-vezetője, szakmai rendezvények lelkes szervezője, jeles közéleti szereplő.

Dr. Takács László erdőmérnök, a Kaposvári Helyi Csoport titkára, somogyi erdészpolitikai szakember, szakmai rendezvények szervezője, az erdőműveléstan korábbi oktatójaként a természetismereti erdőgazdálkodás szószólója, címzetes egyetemi docens.

Zöldág János erdésztechnikus, a Kecskeméti Helyi Csoport tagja, kiskunsági kerületvezető erdész, rendkívüli munkabírású, kiváló szervezőképességű, nagyfokú költségérzékenységgel dolgozó szakember.

Vadas Jenő Emlékérmet kapott

Végezetül *dr. Borovics Attila*, az ER-TI főigazgatója Vadas Jenő emlékérmét adott át *Kolozs Lászlónak*.

Ezután *Visnovszky Károly*, a Választási Bizottság elnöke ismertette az Egyesület tisztújításának eredményét. (Részletes bemutatásra a szeptemberi lapszámban visszatérünk.)

A narrátor, *Palka Réka* felkérte *Zambó Pétert*, az OEE új elnökét, hogy tartsa meg „szűzbeszédét”.

„Tisztelt Vándorgyűlés, Kedves Vendégeink,

Tisztelt Külföldi és Magyar Erdészek, Házigazdák, Hölgyeim és Uraim!

Megbecsüléssel köszöntöm Önöket a Mecsek lábainál, Európa Kulturális Fővárosában, a magyar erdészek egyesületének 141. vándorgyűlésén!

Köszönöm a személyemet elnöknek jelölő helyi csoportok és szakosztályok, valamint a megválasztásomban döntést hozó Közgyűlés megtisztelő bizalmát! Köszönöm mindazok együttműködését, akik hozzásegítettek az eredményekhez, melyek nélkül e választáson bizonyosan nem indulhattam volna el.

Komoly feladatok és lehetőségek állnak Egyesületünk előtt. Az előttünk járók is magasra tették a mércét – a felelősségünk nagy, igazi kibívás lesz ennek megfelelni.

Köszönöm az elődömmek, Dr. Pethő József elnök úrnak, hogy határozott elveivel, kiállásával, a legfontosabb szakmai értékek képviselésével megőrizte Egyesületünk arculatát! Méltóak maradhattunk az általa meghirdetett emlékév névadója, Wagner Károly szellemiségéhez.

Bízom abban, hogy sikerül majd e nagyszerű örökséget tovább gyarapítani, fejleszteni.

Köszönöm a Házigazdák színvonalas szervezőmunkáját, Pécs városának vendégszeretétét!

Immár a hetedik alkalommal ad otthont vándorgyűlésünknek ez a város, amely ma Európa Kulturális Fővárosa is. Újabb maradandó kulturális és természeti értékekkel lettünk gazdagabbak itt.

Elismerésemet fejezem ki a kitüntetetteknek, valamint gratulálok az új Elnökség megválasztott tagjainak – elkötelezett munkát kérek, és példaadó összefogást várok Tőlük.

Egységünk, az erdészek legendás összetartása csak egyértelmű elvekkel, közös célokkal, szilárd öntudattal őrizhető meg.

Az erdő mindannyiunké, anyagi értéke mellett fontosak a közcélú szolgáltatásai is.

Mi, erdészek az erdei életközösség egészében gondolkodunk, korszerű ökológiai és műszaki ismeretekkel rendelkezünk. Példát kell mutatnunk a szélsőséges nézetek terjesztőivel szemben.

A rendszerváltók klasszikus szókapcsolatával élve a feladatunk: „Különbeknek lenni”!

Személyes szakmai múltam, előéletem a Pilisi Parkerdőhöz köt.

A közcélú erdőgazdálkodás – a természetkezelés – elkötelezettjeként megismerkedhettem az erdőhöz kapcsolódó társadalmi igények csaknem mindegyikével. Együttműködő munkatársaimmal sikerült a legtöbb feladatot szívnemalasan megoldanunk, elhelyeztük magunkat a társadalom és a gazdaság gyorsan változó környezetében.

Azt remélem, hogy a megszerzett tapasztalataim az OEE vezetésében is kamatoztathatóak lesznek. Az Egyesületet múltja, erkölcsi és szakmai tőkéje bivatottá teszi arra, hogy nagyobb batású szervezetté váljon.

A teljesség igénye nélkül, néhány az előttünk álló feladatok közül:

A külső kapcsolataink területén:

Bizonyítsuk be, hogy az erdőben továbbra is mi, erdészek vagyunk otthon. Adjunk muníciónkat tagságunknak az érdekérvényesítő érveléshez!

Gazdasági alapon is törekedjünk önállóságunk növelésére!

Hangsúlyozzuk a kezelt erdőállományok kedvező batását a klímaváltozásra, és a fa, mint megújuló energiaforrás jelentőségét – azért, hogy továbbra is a saját lábunkon állva szerezhessünk forrásokat közcélú működésünkhöz.

Tegyük nyilvánvalóvá, hogy az erdőgazdálkodás, az erdőterület bővítése maga a vidékfejlesztés! Nemcsak azért, mert az erdőstűli vidékeink gazdaságilag elmaradottabbak, valamint az erdészet képes nagyobb számban alkalmazni képzetlenebb munkaerőt, hanem:

azért is, mert ez egy valódi vidéki szakma – a szakembereink minden kistérségben jelen vannak, problémáikat ismerik, a saját bőrükön érzik;

azért is, mert mi rendelkezünk országosan működő ügyviteli és kommunikációs hálózattal, kapcsolatrendszerrel, gyakorlati ismerettel – olyannal, amivel bármilyen vidékfejlesztési program levezényelhető;

azért is, mert bizonyítottuk: tulajdonosként és vagyongazdálkodóként egyaránt mi vagyunk az erdőterületek legjobb gazdái, akik képesek megteremteni a gazdasági és a közérdek egészséges egyensúlyát!

El kell fogadnunk magunkat, képesnek kell lennünk a párbeszédre környezetünk minden irányában. Egyértelművé kell tennünk kompetenciánkat a döntéshozóknak és partnereinknek.

Naprakészebb kapcsolatot kell ápolnunk a médiákkal, tevékenységünk elmentmondásmentes megjelenítésére. Fontos feladatunk az elektronikus lehetőségek még jobb kihasználása.

Kíséreljük meg a szakma érdekeit jobban megjeleníteni az EU pályázati kiírásaiban!

Az Egyesület számára nyitva álló uniós forrásokat megszerelve tovább bővítjük tevékenységünk mozgásterét.

Házon belül is sok a tennivalónk:

Egy civil szervezetben minden tag a szabad akaratából csatlakozik.

A legfontosabb kérdés tehát: Miért jó az Egyesület tagjának lenni?

Ebből következik az Elnökség, a helyi csoportok, szakosztályok kiemelt feladata:

Legyen jó dolog az Egyesület tagjának lenni!

Feladatunk a többség összefogása a közös célok elérésére. Bővítenünk szükséges az érdemi munkába való bekapcsolódás lehetőségét a tagság számára.

Elsősorban régiós és helyi programokkal, személyes példamutatással tehetjük aktívabbá a helyi csoportokat, szakosztályokat.

Az ügyviteli folyamatot és működésünket ismét át kell tekintenünk - gyorsabb, olcsóbb módszereket keresve. Ha batékonyan kézzelfogható eredményt tudunk felmutatni, a tagság körében is javíthatjuk az Egyesület elfogadottságát.

Még markánsabb arculatot kell kialakítanunk!

Aktuálisnak tartom az Erdészeti Lapok értékörző megújítását, szélesebb körben való terjesztését is.

Összefoglalva:

Elsődleges feladatként fogom kezelni egyesületi egységünk, valamint szakmánk rangjának, befolyásának, és az erdészek elismertségének, az egyesületi tagság presztízsének megerősítését.

Elengedhetetlennek tartom működési batékonyágunk javítását, kommunikációnk és érdekérvényesítő képességünk fejlesztését.

Mindezen történelmi alapokon, selmeci szellemben, korszerű szakmai háttérrel igyekszem munkálkodni.

Ismétlen köszönöm a megtisztelő bizalmat, a feladatainkhoz pedig kérem a tisztelt Tagság széles körű támogatását, együttműködését!

Jó Szerencsét! Üdv az Erdésznek!”

Az ünnepi közgyűlés a vándorzászló átadásával zárult, melyet *Feiszt Ottó*, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatója vett át a maga és a Zalaerdő valamennyi dolgozója nevében. Biztosította a jelenlévőket arról, hogy gondos gazdáik lesznek a jövő évi rendezvénynek, és reményét fejezte ki, hogy legalább olyan színvonalon zajlanak majd az események, mint ahogy a Mecsekerdőnél tapasztalhattuk.

A Himnusz eléneklésével ért véget a közgyűlés.

Résztevők névsora

Ábel Lajos, **Ábrahám** Gábor, **Ábrahám** Gáborné, **Ábrahám** István, **Ács** Csaba, **Ács** Péter, **Adorján** Rita, **Ágoston** Gyula, **Ambrus** Attila I., **Ambrus** Attila II., **Ambrus** Sándor, dr. **Andor** József, **André** Zoltán, **Andrés** Pál, **Andrés**iné dr. **Ambrus** Ildikó, **Antli** István, **Appl** Gábor,

Bacsi András, **Bajnai** Csaba, **Bak** Juliana, **Bakó** Csaba, **Bakon** Gábor, **Baksa** Gábor, **Balázs** Anikó, **Bálint** Imre, **Balogh** Imre, **Balogh** Lajos, **Balsay** Miklós, **Bán** Gábor, **Bándy** Attila, **Bánkövi**né **Rózsa** Ildikó, **Bányai** Péter, **Barkóczi** István, **Barkóczi** Pál, dr. **Bartha** Dénes, **Bartucz** Péter, **Bede** Zoltán, **Bekőné** **Polner** Katalin, **Bencs** Kamilla, **Benedek** Péter, **Benéné** **Székely** Csilla, **Berdár** Béla, **Berek** Zoltán, **Berényi** Attila, **Bircher** Gyula, dr. **Bíró** Boglárka, **Bíró** Ferenc, **Bischof** Norbert, **Blázsev** Zsivko, **Bocz** Csaba, **Boda** Zoltán, **Bódi** Géza, dr. **Bodnár** József, **Bodor** György, **Bogdán** József, **Bogdár** Péter, **Bognár** Gábor, **Bolemann** György, **Bóna** József, **Bóna** József, **Borka** Róbert, **Bőr** Attila, **Buday** Péter, **Bunevác** Győző, **Burián** Endre, **Burián** Gábor, **Büki** Imre,

Czirok István, **Csanádi** Béla, **Csapó** József, **Császár** Csaba, **Cseh** János, **Csejkné** **Kissimon** Mária, **Csepányi** Péter, **Cseppely** Attila, **Cserép** János, **Csernavölgyi** András, **Cserveni** Józsefné, **Csikos** Imre, **Csikos** Valéria, **Csókáné** dr. **Szabados** Ildikó, **Csonka** Tibor, **Csordás** Nagy László, **Csordás** Nagy Lászlóné, **Csöngé** Szilvia, **Csörgei** Géza, **Csörgei** Gézné,

Dajka Ibolya, **Danku** István, **Dauner** Márton, **Dávid** József, **Deák** Gábor, **Deák** Sándor, **Dégi** Zoltán, **Dénes** Margit, **Diósi** Gyula, **Dobó** Béla, **Dobó** István, **Dobó** István, **Dobre-Kecsmár** Csaba, ifj. **Dolgos** József, **Domján** György,

Domokos Gergely, **Dóró** Katalin, **Doros** István, **Dózsa** László, **Dudás** Ottó Milán, **Dudás** Pál, **Dudás** Péter, **Duska** József, **Dürgőné** **Szalay** Piroska,

Ecsegi László, dr. **Eiter** Sándor, **Éles** Csaba, **Eőri** Máté, **Ézsölné** **Csiszér** Mária,

Fábos Imre, **Fajger-Völgyesi** Antónia, **Fancsali** Ernő, Prof. dr. **Faragó** Sándor, **Farkas** Attila, **Farkas** Csaba, **Farkas** Sándor, **Farkas** Zsuzsanna, **Farkasné** **Posta** Zsuzsa, **Fazekas** József, **Fehér** István, **Fehér** Sándor, **Fehér** Sándor, **Fehér** Szabolcs, **Fehérmé** **Rácz** Ágnes, **Feiszt** Ottó, **Fejes** József, **Fekete** Adrienn, **Fekete** György, **Fekete** Miklós, **Fenyvesi** Csaba, **Fenyvesiné** **Bakó** Judit, **Ferencz** László, **Ferenczi** Tamás, **Ferling** József, **Flódung** Kristóf, **Fodor** Mihály, dr. **Folcz** Tóbiás, dr. **Folcz** Tóbiásné, **Földi** Lajos, **Fridél** Veronika, **Fróna** Antal, **Fűrné** **Kinsztler** Anita, **Füsi** Balázs,

Gál Ferenc, **Gál** Károly, **Gál** László, **Gál** Sándor, **Gál** Sándor, **Gál** Sándor, **Gáncs** Viktor, **Gárván** János, **Gémesi** József, **Genczler** Viktor, **Gerely** Ferenc, **Gergye** András, **Gerner** László, **Góber** Zoltán, **Golubics** István, **Göndöcs** Róbert, **Gróf** András, **Guba** Csaba, **Gulyás** Imre, **Gulyás** Zsolt, **Gulyás** Zsolt,

Gyenes István, **Gyenes** Károly, **Györök** Lajos,

Háber Márta, **Haidinger** György, **Hajas** Krisztián, **Hajdú** András, **Hajdú** Lajos, **Hajdu** Szilvia, **Hajnal** Imre, **Halász** Gábor, **Haraszi** Gyula, **Harcosné** Edit, **Hardy** László, **Hartdégén** Mátyás, **Hartmanné** V. Éva, **Hatos** Tamás, **Hegedűs** Andrea, dr. **Hegedűs** Attila, **Hegyi** Domokos, **Hegymegi** Zoltán, **Hegymegi** Zoltánné, **Heim** Márton, dr. **Héjj** Botond, **Hirrmann** Antal, **Hlaszniné** **Zsuzsa**, **Hoffmann** András, **Hoffmann** Mátyás, **Hohn** Miklós, **Holdampf** Gyula, **Holl** Katalin, **Homolya** Gábor, **Hopp**

Tamás, **Horgos** László, **Horváth** András, **Horváth** Attila, **Horváth** Barnabás, dr. **Horváth** Béla, dr. **Horváth** Béla, **Horváth** Ernő, **Horváth** Ernő, **Horváth** Ferenc, **Horváth** József, **Horváth** József, **Horváth** Kitti, **Horváth** László, **Horváth** Mihály, **Horváth** Péter, **Horváth** Péter, **Horváth** Péter Brúnó, **Horváth** Sándor, **Horváth** Tamás, **Horváth** Zsófia, **Huszti** Zoltán, **Hüll** László,

Iberpaker Gábor, **Illés** Péter, **Imhoff** István, **Iványi** Gábor, **Iványi** Miklós, **Iványos** László András, **Iványos** László István,

Jakab Nándor, **Jakab** Szilvia, **Janács** Gergely, **Jarabek** Imre, dr. **Jereb** László, **Jeszenszki** Ede, **Jeszenszky** András, **Jeszenszky** Andrásné, **Juhász** Lajos, **Juhász** Pál,

Kaczvinszky Tamás, **Kajon** János, **Kaknics** Lajos, **Kalácska** Zsolt, **Káldy** József, **Kalla** Csaba, **Kapitány** János, **Kaprinnyák** Tibor, **Kara** Miklós, **Kárász** Attila, **Karnis** Balázs, dr. **Kárpáti** László, **Kárpátné** **Ugron** Anikó, dr. **Kassai** Imre, **Kató** Sándor, **Katonáné** **Gombás** Katalin, **Kecskésné** Ica, **Kehl** Vilmosné, **Kelemen** Andrea, **Kelemen** László, **Kelle** Veronika, **Keller** János, **Kemendy** Géza, **Kerekes** Viktor, **Keresztes** György, **Kertész** Kornelia, **Keskeny** József, **Keszi** László, **Kindla** Norbert, **Király** Dénes, dr. **Király** Pál, **Király** Vilmosné, **Királymezei** Viktor, **Kis** Norbert László, **Kismarczi** Attila, **Kiss** Árpád, **Kiss** Béla, **Kiss** Béla, **Kiss** Csaba, **Kiss** Éva, **Kiss** Gyula, **Kiss** József, **Kiss** Károly, **Kiss** László, **Kiss** Szabolcs, **Kissné** **Szabó** Gabriella, **Kisteleki** Péter, **Kladiva** Tamás, **Klemencsics** András, **Klinkó** Nándor, **Koczka** Zoltán, **Kókai** László, **Koleszár** István, **Kollár** Gábor, **Kolozsvári** Ákos, **Komáromi** Ferenc, **Koncz** A., **Kontra** László, **Koós** Zoltán, **Kormos** Krisztina, **Kóródi** Sándor, **Kotány** György, **Kovács** András, **Kovács**

Endre, Kovács Gábor, Kovács Gábor, Kovács István, Kovács János, Kovács László, Kovácsics Ibolya, Kovácsné Gergác Judit, Kozák Gábor, Kozma Béláné Erzsike, Kozma Tibor, Köveskúti Zoltán, Krekk István, Kriskó András, Kriskóné Szel Ágnes, Kronekker József, Kubinyi Balázs, Kulcsár Zsolt, Kulics János, Kupas Deák Zoltán, Kutas Lajos, Künsztler Róbert,

L. Horváth Csilla, Ladányi Roland, Lakatosné J. Mária, Lakó Gábor, Lampert Zsolt, Langó Zoltán, Lázár Andrea, Lázár Tamás, Leopold Dezsőné, Lempel István, Leonhárdt Róbert, Lép Gyula, Léránt János, dr. Lett Béla, dr. Lett Béláné, Limp Tibor, Liptai Gábor, Lomniczi Gergely, Lőrincz József, Lukács István, Lukács Sándor, dr. Lusztig Péter, Luzsi József,

Maár Gyula, Maár Marika, dr. Magas László, Magyar Lajos, Major Zsolt, Majoros Gábor, Mák József, Márcz Mihály, Margescu Tamás, dr. Marosi György, Márton Edit, Márton Elemér, Máté Béla, Máté János, Máté Zoltán, Mátyás Béla, Mécs Csaba, Méder Attila, Megyery Ákos, Meggyesfalvi István, Meggyesi Gyula, Merczel István, Merk István, Merkel Gábor, Merkel Gáborné, Mertz Zsolt, Mesics Bertalan, Mester Gézáné, Mészáros Gergely, Mészáros Péter, Mészárosné Kiss Boglárka, Mészely Attila, Mészelyné Gólya Rita, Mezei Attila, Miklós Gábor, Milinszki Tibor, Milotai Gréta, Miszlang Lajos, Mohácsi Attila, Mókus Attila, Molnár Ágnes, Molnár Attila, Molnár György, Molnár István, Molnár József, Molnár László, Molnár Tamás, Montskó Sándor, Mőcsényi Miklós, Mufics Ferenc, Muszka Ferenc, Muth Endre,

Nádas József, Nádasdi Petra, dr. Nádor László, Nagy Attila, dr. Nagy Dániel, Nagy Endre, Nagy Gabriella, Nagy Gergely, Nagy Gyula, Nagy Imre, Nagy László, Nagy Nándor, Nagy Szabolcs, Nagy Zsolt, Prof. dr. Náhlik András, Németh Zoltán, Németh Gáborné, Németh Imre, Németh István, Németh János, Németh János, Németh Károly, Németh Rudolf, Németh Szilveszter, Némethné P. Gyöngyi, Nérath Imre, Novák Tibor, Novák Tiborné, Nyári Erika, Nyull Balázs,

Ó Szabó Mihály, Ocsovai Zoltán, Oláh Tibor, Orbán Lajos, Orbán Tibor, Orbók Ilona, Orbók Sándor, Omos Balázs, Ormos Balázsné, Orosz Csaba,

Ősz Gusztáv, ifj. Ősz Gusztáv, Őszéné Hajdu Katalin, Őz Zoltán,

Pajor József, Pál Lajos, Palaczki József, Palaczki Józsefné, Pálfi Norbert, Palka Réka, Pallagi László, ifj. Pályi Zoltán, Pap Krisztina, Pápa Zoltán, Pápai Gábor, Papp Gyula, Papp János, Papp József, Papp Mónika, dr. Papp Tivadar, Papp Zoltán, Pappné Mrika, Páris István, Partos Kálmán, Partos Péter, Patócsné Maza Ildikó, Pechtol János, Peer László, Pelsőczy Ferenc, Péntek Péter, Perpék Arnold, Péter Csaba, Péter Nándor, dr. Pethő József, dr. Pethő Józsefné, Petrik János, Pintér Csaba, Pintér Csaba, Pintér Ottó, Pintér Ottó, Pongrácné B. Gyöngyi, Pósa Piroska, Pósan Balázs, Pósan Miklós, Pozsár Sándor, Princzes József, Puskás Lajos, dr. Puskás Lajos, Puskás Zoltán,

Rác Ferenc, Rác Miklós, dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó, Radó Zoltán, Raffai Zsolt, Rajkai József, Rajna Zoltán, Rajnai Nándor, Rakonczay Zoltán, Regős György, Reisch Antal, Reischl Gábor, Répászky Miklós, Ripszám István, Ripszámné Litz Ágnes, Roland Migende, Romanova Galina, Rommer József, Róna Zsolt, Rostás Róbert, Rujzam Antal, Ruppert Róbert,

S. Györfi Géza, Sajgó Ferenc, Sándor Zsolt, Sándorné Somlai Kitti, Sári Lajos, Sári Zsolt, dr. Sárvári János, Schiberna Endre, Schmidt Ágnes, Schmotzer András, Schmotzer Andrásné, Schneider Viktor, Scholtz Péter, Schrem Gábor, Schumacher István, Sebő Bálint, Sereg Adrienn, Sereg Róbert, Simon Attila, Simon Sándor, Simonyi István, Simsay István, Sipák Norbert, Sipos József, Sipos László, Sipos Péter, Sipos Sándor, Skerlecz András, dr. Solymos Rezső, dr. Solymos Rezsőné, dr. Somogyvári Vilmos, Söre Imréné Andrea, Spingár Péter, Stánicz László, Sánitz Lászlóné, dr. Stark Magdolna, Stefcsik Viktória, Steiner László, Stubán Zoltán, Svéda Gergely,

Szabó Balázs, Szabó Ferenc, Szabó Gergely, Szabó István, Szabó István, Szabó Lajos, Szabó Mária, Szabó Márton József, Szabó Norbert, Szabó Péter, Szabó Péter, Szabó Sándor, Szabó Tamás, Szabó Tibor, Szabó Vendel, Szabó Zoltán, Szakács Mária, Szakács Sándor, Szakácsi Béla, Szalainé Csomós Krisztina, Szamonek Zoltán, Szamosi Jánosné, Szántai Péter, Szántósiné Stefán Zsuzsanna, Szaszik Mária, Szekán

György, Székely Márta, Szekeres Nikolett, dr. Széles Attila, Szemes Attila, Szénási László, Szénási Miklós, Szentesi Levente, Szenthe Gábor, Szentpéteri Sándor, Szép Tibor, Szerémy Péter, Szeverényi Tamás, Szi Benedek József, Szi Benedek Sándor, Szijártó Tibor, dr. Szikra Dezső, Szikszai Béla, Szivós József, Szobota Csaba, Szőnyi János, Szukics Róbert, Szuper Józsefné, Szuromi Károly, Szuromi László, Szűcs Ferenc, Szűcs János, Szűts Kata,

Takács József, Takács Károly, Takács Tibor, Tallódi Albert, Tamás Antal, Tamás György, Tamás István, Tamba Miklós, Tamba Miklósné, Tátrai Tibor, Telkes Ferenc, Telkes Tamás, Terdik Tibor, Tihanyi Gyula, Tihanyi Pál, Tímár György, dr. Timkó Ágnes, Tomin István, Tomosi Lajos, Toronyai Péter Áron, Toronyi Márton, Toronyi Mártonné, dr. Tóth Aladár, Tóth Attila, Tóth Attila, Tóth Gábor, Tóth István, Tóth József, Tóth Károly, Tóth László, Tóth Péter, Tóth Péter, Tóth Rafael, Tóth Róbert, Tóth Zoltán, Török Bálint, Tunyoginé Etelka, Turóczy Balázs,

Ugró Sándor, Ujvári Petra,

Váczi Edit, Vadász György, Vámos Krisztina, Várady József, Varga András, Varga Attila, Varga Béla, Varga István, Varga László, dr. Varga Szabolcs, Varga Tamás, (Sopron), dr. Varga Tamás, Varga Zoltán, Vas István, Vasas Ernő, Vaski László, Vaspöri Ferenc, Vass Jánosné, Vassné Papp Viktória, Velegi Dániel, Világhy András, Vilmányi Márton, Vilmányi Márton, Vincze Lászlóné, Vinze Ferenc, Vissi Géza, Vízhányó László, Vörös Attila,

Wisnovszki Károly,

Zakariás Éva, Zambó Péter, Zárai László, Zárai László, Zárainé Csiba Mónika, Zay Adorján, Zétényi Zoltán, Zöldág János, Zsigrai Attila, Zsirai Péter, Zsiros Attila, Zsovák Ernő, Zsuppán Ernő,

* * *

A szerkesztő köszönetet mond *Lázár Andreának, Vassné Papp Viktóriának és Berecz Zoltán, Csöngye Szilvia, Greguss László Géza, Guba Csaba, Horváth Péter Brúnó, Lázár Tamás, Merk István, Mohácsi Attila, Pápai Gábor, Pincehelyi József, Ruppert Róbert, Schneidler Viktor és Török Bálint* fotósoknak, valamint *Tóth Aladárnak* az archív fotókért.

Ellesett pillanatok, köszönjük Mecsekiek!

